

עפ"ת 18790/11/22 - איתן כהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 18790-11-22 כהן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 52124044414

בפני כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מערער איתן כהן ע"י ב"כ עוה"ד שגיא סגל
נגד
משיבה מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד נלי מאני

פסק דין

המערער הגיש ביום 7.8.22 בקשה להארכת מועד להישפט לבית משפט השלום לתעבורה מחוז המרכז בהמשך 3519-08-22 בגין עבירה של שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, שבוצעה כנטען, בעת שנהג ברכב פרטי ביום 30.4.22; המערער ציין בבקשתו כי שילם את הקנס, אולם לא נקב במועד התשלום, וטען כי "קיבל הודעות שעליו לשלם את הקנס באופן מיידי" למניעת תוספת פיגורים, מהמרכז לגביית קנסות (להלן - **המרכז**). ההודעות לא הוצגו.

המערער טען בנוסף, כי בדוח לא נרשם, במקום המיועד לכך, מתי חל המועד האחרון להגיש בקשה להישפט, והוא הבין מדברי השוטרים שמסר לו את הדוח במעמד ביצוע העבירה, כי יוכל להגיש בקשה להישפט או לשלם את הקנס, תוך 3 חודשים, וסבר כי המועד האחרון להגשת בקשה להישפט הינו ה - 30.7.22, ומאחר שמועד זה חל ביום שבת, פנה לעורך דינו ביום 31.7.22 כדי שייסע לו בהגשת בקשה להישפט והוסבר לו כי נוכח תשלום הקנס עליו להגיש בקשה להארכת מועד להישפט. המערער טען עוד כי לא עשה שימוש בטלפון הנייד וכי השוטרים "טעה בזיהוי".

בהחלטת בית משפט קמא (כב' השופטת מ' כהן) מיום 3.10.22, נקבע כי יש לדחות את הבקשה. צוין כי בהודעת הקנס נרשם כי יש לשלם את הקנס או להגיש בקשה להישפט תוך 90 ימים, וכי הפניה לבא כוחו היתה בחלוף 3 חודשים, גם לפי גירסת המערער. לטענת המערער כי שילם את הקנס בעקבות קבלת הודעה לתשלום, לא צורפה כל אסמכתא ולא הוברר מתי שולם הקנס. בנוסף צוין, כי עולה מהדוח שהמערער ביקש מהשוטרים "לוותר" לו, באופן שאינו מתיישב עם טענתו כי לא ביצע עבירה.

בהודעת הערעור נטען כי המערער החמיץ את המועד בשל "מחדלו של השוטרים", אשר לא רשם בדוח מהו המועד האחרון להגשת הבקשה. עוד נטען כי המרכז פנה למערער ב"פניה מאימת" לתשלום הקנס באופן מיידי, וכי ב"כ המערער התריע בעבר במקרים אחרים, על התנהלות המרכז בעניין זה (צורפה פנייה למרכז מיום 25.6.20 בעניין שאינו נוגע למערער). עוד נטען כי החלטת בית משפט קמא ניתנה ללא תגובת המשיבה בבית משפט קמא, לאחר שהמשיבה לא העבירה תגובה תוך 30 ימים חרף החלטה שניתנה על ידי בית משפט קמא בעניין זה. בהיעדר תגובה מצד המשיבה, נטען כי יש לראות הסכמה של המדינה לטענות המערער, ולהורות לפחות על החזרת הדיון לבית משפט קמא לצורך בירור הטענות.

לא מצאתי מקום לקבלת הערעור.

בדוח שנמסר למערער מצוין בהבלטה **באותיות אדומות**, כי המועד לתשלום הקנס או להגשת בקשה להישפט הוא "90 ימים" מעת קבלת הדוח; יותר מכך, בדוח עצמו שהוצג לעיוני על ידי ב"כ המשיבה במהלך הדיון, נרשם בבירור כי המועד האחרון לתשלום הוא **29.7.22**, ואף ניתן לעמוד על ציון תאריך זה בהעתק הדוח שנמסר לידי המערער במעמד עריכת הדוח. טענת ב"כ המערער שייחס "מחדל" לשוטר, אין לה על מה שתסמוך, ואין להיחפז להסקת מסקנות מעין אלה.

עוד עלתה בדיון בפניי, עובדה שלא עלתה בבקשת המערער לבית משפט קמא, כי הקנס שולם על ידי המערער ביום 28.7.22 בשלחי תקופת 90 הימים, ויש לראות בתשלום כהודאה בביצוע העבירה על פי הוראת סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי (נ"ח) תשמ"ב-1982. הטענה המשתמעת כי התשלום "נכפה" על המערער אינה נתמכת בכל ראייה, ולא היתה כל עילה לפנייה "מאיימת" מצד המרכז בשעה שטרם נוצר חוב שיש לגבותו קודם חלוף 90 הימים, ואם אכן נמסרה התראה מצד המרכז על כך שהמועד הסופי לתשלום הקנס עומד בפתח, הרי שאין לראות בכך פסול. טענת המערער כי יש להתחשב באיחור הקצר בהגשת הבקשה אינה מסייעת, שכן מדובר בעבירת קנס ויש חשיבות רבה בשמירה על עקרון סופיות הדיון, וכאמור, תשלום הקנס מטיל על המערער נטל מוגבר לשכנע כי מתקיימת הנמקה מיוחדת להארכת מועד להישפט, דבר שלא עלה בידי המערער.

מעיון בדוח עולה בנוסף תיאור מפורט של נסיבות העבירה, ובכללן דרך החזקת הטלפון ושמירת קשר עין. המערער ציין בתגובתו לשוטר, כעולה מהדוח: **"האמת בגלל אשתי. אני נהג 50 שנה, אם אתה יכול לוותר לי"**. בדיון בפני אישר המערער כי דיבר קצרות בטלפון עם אשתו. בנסיבות אלה אין כל שחר לטענה שעלתה בדבר טעות בזיהוי, וקיים אישור לכך שבוצעה שיחה עובר לרישום הדוח. בדבריו של המערער אף עולה ראשית הודאה, אם לא למעלה מכך, ולא מתקיים לפיכך, חשש לעיוות דין.

אעיר לסיום, כי קיים טעם לפגם בכך שהמשיבה בבית משפט קמא לא טרחה בהעברת תגובה לבית המשפט על אף שניתן לה לצורך כך פרק זמן ממושך למדי, וטרוניית בא כוח המערער בעניין זה מוצדקת. עם זאת, די היה בנתונים שעמדו בפני בית המשפט קמא לצורך קבלת החלטה, גם בהיעדר תגובה.

הערעור נדחה לפיכך.

המזכירות תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ' כסלו תשפ"ג, 14 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.